Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8250
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

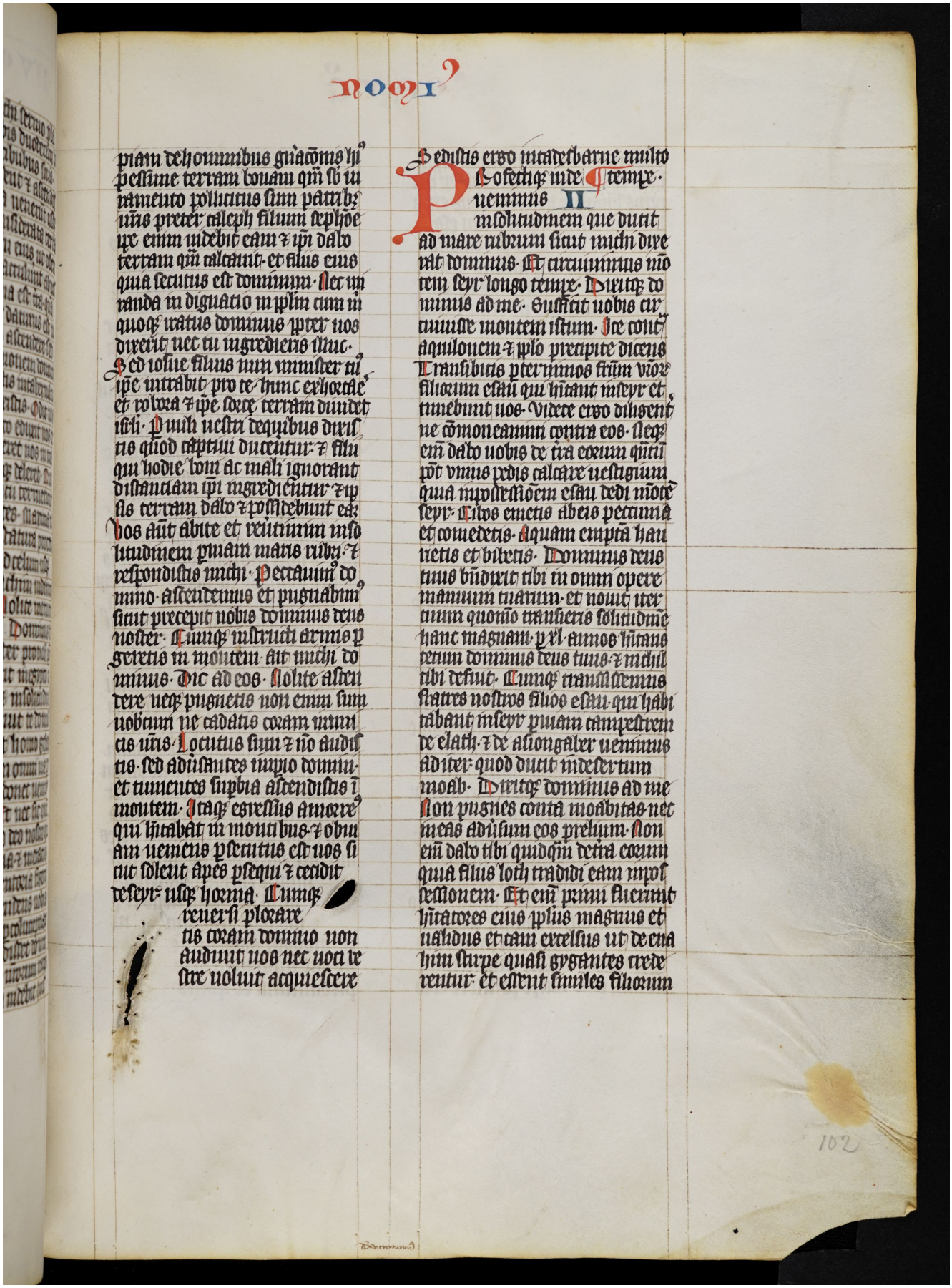

NOMI

piam de hominibus gnacõms hi
pessime terram bonam quã sb iu
ramento pollicitus sum patribꝫ
uũs preter caleph filium iephõe
ipe enim indebit eam ⁊ ipi dabo
terram quã calcauit. et filius eius
quia secutus est dominum. Nec im
randa in dignatio in plim cum in
quoq; iratus dominus ppter nos
dixerit nec tu ingredieris illuc.
Sed iosue filius nun minister tu
ipe intrabit pro te hunc exhortãe
et roborã ⁊ ipe sorte terram diuidet
isli. Quin uestri dequibus dixi
stis quod captiui ducentur ⁊ filii
qui hodie bon ac mali ignorant
distantiam ipi ingredientur ⁊ ip
sis terram dabo ⁊ possidebunt eam
Vos aũt abite et reuertimini in so
litudinem piam maris rubri ⁊
respondistis mihi. Peccauimus do
mino. Ascendemus et pugnabimus
sicut precepit nobis dominus deus
noster. Cumq; instruxisset armis p
gressis in montem ait mihi do
minus. Dic ad eos. Solite ascen
dere nec pugnetis non enim sum
uobcum ne cadatis coram inimi
cis uris. Locutus sum ⁊ no audis
tis. sed adiuistis impio domini
et tumentes superbia ascendistis i
montem. Ipsaq; egressus amorre
qui habitabat in montibus ⁊ obui
am uenentis persecutus est uos si
cut solent apes persequi ⁊ cecidit
de seyr usq; horma. Cumq;
reuersi ploraue
ris coram domino non
audiuit uos nec uoci ve
stre voluit acquiescere

Sedistis ergo in cadesbarne multo
tempore. Cumq;
Capitulum II
peruenimus
in solitudinem que ducit
ad mare rubrum sicut mihi dixe
rat dominus. Et circuiuimus mõ
tem seyr longo tempore. Dixitq; do
minus ad me. Sufficit uobis ci
cuisse montem istum. Ite cont
aquilonem ⁊ plo precipite dicens
Transibis per fines fratrũ vos
filiorum esau qui habitant in seyr et
timebunt uos. Videte ergo diligent
ne cõmoueamini contra eos. Neq;
enim dabo uobis de terra eorum quãti
pũ vnus pedis calcare uestigium
quia in possessionem esau dedi mõte
seyr. Cibos emetis abeis pecuniã
et comedetis. Aquam emptã hau
rietis et bibetis. Dominus deus
tuus bẽdixit tibi in omni opere
manuum tuarum. et nouit iter
tuum quomõo transieris solitudinẽ
hanc magnam. per xl. annos habitans
tecum dominus deus tuus ⁊ nihil
tibi defuit. Cumq; transissemus
fratres nostros filios esau qui habi
tabant in seyr viam campestrem
de elath ⁊ de asiongaber uenimus
ad iter quod ducit in desertum
moab. Dixitq; dominus ad me
Non pugnes contra moabitas nec
meas adiuium eos prelium. Non
enim dabo tibi quidqm de terra eorum
quia filius loth tradidi eam in pos
sessionem. Et enim primi fuerunt
habitatores eius plus magnus et
nalidus et eam excelsius ut de ena
kim stirpe quasi gygantes crede
rentur. et essent similes filiorum